

ikke staaer i et i mindste Maade lignende Forhold som det, hvori Statslandeveiene staae. Det er et ganske andet og eiendommeligt Forhold, der her finder Sted, og af, hvad Thinget her vil vedtage, kan Intetsomhelst udledes med Hensyn til, hvad der skal gjøres gjældende med Hensyn til Hovedlandeveienes Aflevering, hvilket i mine Tanker er et meget tvivlsomt Spørgsmaal. Dernæst skal jeg gjøre det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) opmærksom paa, at det var en Feiltagelse, naar han antog, at Sporveisselskabet i sin Tid fik sin Concession uden noget Vederlag. Ivertimod, der blev paalaagt Sporveisselskabet en Forpligtelse til en Hovedbistandsættelse af den Deel af Veien, som det benytter, og der blev ogsaa forsøgt at paalegge det Mere, men det var ikke muligt at faae det sat igjennem, der som ikke den hele Entreprise skulde gaae istykker. Allsaa er der i den Henseende gaaet frem netop saaledes, som det ærede Medlem har meent, at der burde. Dette er imidlertid en Bisag. Et Hovedmotiv, hvorfor jeg tilraader at bevilge de 8,000 Rd., som Talen er om, er foruden de Grunde, der ere anførte fra andre Sider, og som navnlig synes mig at være fremfattede med stor Lydelighed af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall), ogsaa dette, at jeg ikke anseer det for at være en heldig Form, idet man vil afgjøre dette Spørgsmaal, saa at fremkalde en Proces, naar man tager Hensyn til, at Indenrigsministerens Medvirking i denne Sag for den Anskuelse, som de ærede Medlemmer have udtalt, saavidt jeg kan skjønne, er af ikke ubetydelig Vigtighed. Det er nemlig klart, at, for at Indenrigsministeren skal kunne paalegge Communen at overtage Veien uden Vederlag, maa han have et Skjøn af, at han kan gjøre det; men naar den ærede Indenrigsminister er kommen til det Resultat, at han ikke kan gjøre det, saa tvivler jeg paa, at man kan drive igjennem, at Communen skal overtage Veien uden Vederlag. Dertil kommer, at det forekommer mig, at den ærede Indenrigsminister i, hvad der er passeret ifjor, har havt Anledning til at forsøge at komme til en Overenskomst med Communen, og naar han har meddeelt Communen, at han har fundet, at en Overenskomst paa visse

Betingelser kunde være billig, og Communen er gaaet ind paa disse Betingelser, saa er det en Sag, man ikke let skal gaae til bagefter at underkjende her paa Rigsdagen. Jeg troer, at der skal større Motiver til, end her ere komne frem, for at gjøre dette. Vi maae erindre, at Regjeringen ved mange Leiligheder staaer i en saadan Stilling, at den er nødt til at handle og foreløbig træffe en Afgjørelse eller Overenskomst, som synes den billig. Det kan være, at vi bagefter finde, at den ikke er tilstrækkelig billig mod Statskassen, og det kan være, at denne Ubillighed forekommer os at være saa stor, at vi ikke ville ratificere den; men hvor det dreier sig om saadanne mindre Sager som denne, troer jeg ikke, at vi skulle desavouere Ministeren, at vi skulle kuldkaste den foreløbige Afgjørelse, han har truffet; thi derved svække vi ham i den Optraeden, som det ved mange Leiligheder kan være i Statens Interesse, at han iagttager med en vis Fasthed.

Alberti: De ærede Herrer, som have henviist til Veiloven, ere, saavidt jeg veed, Medlemmer af det Udvalg, Thinget har nedsat angaaende denne Lov, og de maae derfor vide, hvorledes dette Udvalg for Dieblicket stiller sig til den, men de kunne ikke vide, hvorledes Thinget vil stille sig, naar den kommer her, og de kunne endnu mindre vide, i hvilken Stikelse den vil forlade Rigsdagen. Jeg troer derfor, det vilde være i høi Grad ubetimeligt at tage Hensyn til de Forhandlinger, der have fundet Sted om Veiloven, som endnu er langt fra sin Afslutning. — Til det Foredrag, der blev holdt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) vil jeg tillade mig at knytte et Par Bemærkninger. Det var sikkert med fuld Føie, at det ærede Medlem fraraadede at lade Spørgsmaalet komme for Domstolene, thi det er vistnok den almindelige Mening paa Frederiksberg, at Sognet ikke har juridisk Ret; idetmindste har det staaet offentligt i Referatet over Frederiksberg Communalbestyrelses Forhandlinger, at Communalbestyrelsen ikke anseer Sognet for at have nogen juridisk Ret til at forlange af Staten, at den skulde udbetale Noget for Alleens Overtagelse, og jeg antager, at Com-